

1228**USTAWA**

z dnia 16 listopada 2000 r.

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Ustanawianie, łączenie, znoszenie stref oraz zmiana ich obszaru”;

2) w art. 4:

a) w ust. 1 wyrazy „Ministra Przemysłu i Handlu” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw gospodarki uzgodniony z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego”,

b) w ust. 2 i 3 wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki”,

c) w ust. 4:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawane zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wielkość pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,”

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) szczegółowe warunki uznawania wydatków za wydatki poniesione na inwestycję na terenie strefy, a także ich minimalną wysokość.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów, określając dopuszczalną wielkość pomocy publicznej w poszczególnych strefach, uwzględnia następujące kryteria:

1) poziom bezrobocia w regionie oddziaływania strefy,

2) poziom produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca regionu, w którym usytuowana jest strefa,

3) skalę problemów regionu, związanych z koniecznością restrukturyzacji dawnych okręgów przemysłowych, strukturalną recesją oraz degradacją społeczną w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r.

o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820 i Nr 106, poz. 1118).”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki uzgodniony z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, w drodze rozporządzenia, może znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, zmienić jej obszar lub połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć dotychczas ustalonego łącznego obszaru stref.

2. Zniesienie strefy nie może nastąpić w okresie, w którym pozostaje w mocy choćby jedno zezwolenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, gdy obszar, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia, zostanie włączony do obszaru innej strefy z zachowaniem prawa przedsiębiorcy do zwolnień podatkowych na dotychczasowych warunkach.

4. Zmniejszenie obszaru strefy nie może dotyczyć nieruchomości, na których prowadzona jest działalność na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 16 ust. 1, chyba że przedsiębiorca prowadzący tam działalność na podstawie zezwolenia wyrazi na to zgodę.”;

4) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Zarządzanie strefą i zwolnienia podatkowe”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do której Skarb Państwa albo samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub

zgromadzeniu wspólników, oraz jest uprawniony do powoływania i odwoływania większości członków jej zarządu.”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się najwyżej 7 osób, w tym:

- 1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw gospodarki, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewody — jako przedstawicieli Skarbu Państwa,
- 2) najwyżej trzech przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, które mają udziały lub akcje w tej spółce.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się najwyżej 7 osób, w tym:

- 1) czterech przedstawicieli samorządu województwa,
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 3) najwyżej dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, które mają udziały lub akcje w tej spółce.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem władz lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w związku, o którym mowa w art. 11 ust. 4—8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958 i Nr 103, poz. 1100).”;

7) w art. 8 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ właściwy na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543) może powierzyć zarządzającemu organizacji i przeprowadzenie przetargu na zbycie nieruchomości położonych na terenie strefy.”;

8) w art. 9 w ust. 1 wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego”;

9) w art. 10 w ust. 2 i w art. 18 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;

10) art. 12 i art. 13 otrzymują brzmienie:

„Art. 12. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wielkość zwolnień podatkowych określają rozporządzenia Rady Ministrów ustanawiające strefy z zachowaniem zasad określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).

Art. 13. W okresie, na jaki ustanowiono strefę, zasady i wielkość pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom na podstawie ustawy nie mogą ulec zmianie na niekorzyść przedsiębiorców posiadających ważne zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 19.”;

11) skreśla się art. 14;

12) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej”;

13) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, zwane dalej «zezwoleniem».

2. Zezwolenie określa przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki dotyczące w szczególności:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas określonej liczby pracowników,

- 2) dokonania przez przedsiębiorcę inwestycji na terenie strefy o wartości przewyższającej określoną kwotę.

3. Zezwolenie może być udzielone, jeżeli:

- 1) na terenie strefy istnieją warunki do prowadzenia działalności, którą zamierza podjąć przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie, w szczególności zakres zamierzonej działalności jest zgodny z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9, a zarządzający strefą dysponuje wolnymi terenami, obiektami lub pomieszczeniami, które są niezbędne do prowadzenia takiej działalności,
- 2) podjęcie działalności na terenie strefy jest uzasadnione stopniem przyczynienia się zamierzonej działalności do osiągnięcia celów określonych w planie rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela, cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19 ust. 2—4.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii zarządzającego strefą przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia, cofnięcia lub zmiany zezwolenia.
6. Do postępowania w sprawie udzielania, cofania i zmiany zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193).”;

14) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustalenie przedsiębiorców, którzy uzyskują zezwolenie, następuje w drodze przetargu lub rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzenia, zasady i warunki przetargu lub rokowań, a także kryteria oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez przedsiębiorców na terenie strefy, odrębnie w odniesieniu do każdej strefy, uwzględniając w szczególności stopień, w jakim wielkość, przedmiot i charakter ekonomiczny planowanych przez przedsiębiorcę przedsięwzięć gospodarczych na terenie strefy i warunków ich realizacji przyczynią się do osiągnięcia celów ustanowienia strefy określonych w planie rozwoju strefy.”,

c) w ust. 2:

— wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”,

— wyrazy „przepisu art. 20 ust. 1 w części dotyczącej powierzenia zarządzającemu udzielania zezwoleń” zastępuje się wyrazami „przepisu art. 20 ust. 1 pkt 1”,

d) skreśla się ust. 3;

15) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki ustanowiona została strefa, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zezwolenie wygasa w dniu wyczerpania przysługującego przedsiębiorcy zwolnienia, o którym mowa w art. 12, i spełnienia warunków określonych w zezwoleniu.

3. Zezwolenie może być cofnięte albo zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli przedsiębiorca:

1) zaprzestał na terenie strefy prowadzenia działalności gospodarczej, na którą posiadał zezwolenie, lub

2) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub

3) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, zmienić zezwolenie, z tym że ustalenie dla przedsiębiorcy korzystniejszych niż dotychczasowe warunków prowadzenia działalności gospodarczej może nastąpić, jeżeli niemożność ich dotrzymania jest spowodowana wykazanymi przez przedsiębiorcę okolicznościami od niego niezależnymi, rozszerzenie zaś przedmiotu działalności określonej w zezwoleniu może nastąpić tylko z zachowaniem warunków określonych w art. 16 ust. 3. Zmiana warunków zezwolenia nie może dotyczyć obniżenia określonego w zezwoleniu poziomu zatrudnienia, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1.

5. Na wniosek przedsiębiorcy minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie zezwolenia.”;

16) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu:

1) udzielanie, w jego imieniu, zezwoleń, o których mowa w art. 16 ust. 1, uwzględ-

niając potrzebę zapewnienia bezpośredniego kontaktu inwestorów z zarządzającym strefą oraz współpracę z jednostkami samorządu terytorialnego,

- 2) wykonywanie, w jego imieniu, bieżącej kontroli działalności przedsiębiorców, uwzględniając w szczególności przedmiot działalności oraz termin rozpoczęcia działalności w terminie określonym w zezwoleniu, limity zatrudnienia, a także nakłady inwestycyjne.”,

b) w ust. 2:

- wyrazy „ o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1 pkt 2” ,
- wyraz „zarządzeniu” zastępuje się wyrazem „rozporządzeniu” ,

c) w ust. 3:

- wyrazy „Ministra Przemysłu i Handlu” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw gospodarki” ,
- wyrazy „o których mowa w art. 19 ust. 2” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 19 ust. 3” ;

17) w art. 24:

- a) w ust. 1 i w ust. 3 wyrazy „Minister Skarbu Państwa” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw Skarbu Państwa” ,
- b) w ust. 1 wyrazy „Ministra Gospodarki” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw gospodarki” .

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852 i Nr 74, poz. 855) skreśla się art. 60².

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816 i Nr 104, poz. 1104) w art. 21:

1) w ust. 1 dodaje się pkt 63a w brzmieniu:

- „63a) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 5a—5c, uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwole-

nia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 117, poz. 1228), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie niniejszego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z zasadami zawartymi w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704), w tym z zasadami kumulacji oraz udzielania pomocy publicznej w określonych sektorach.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a—5c w brzmieniu:

„5a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a, przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy.

5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę — w rozliczeniu zaliczki za miesiąc, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpiła w ostatnim miesiącu roku podatkowego — w rocznym rozliczeniu podatku.”

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958 i Nr 103, poz. 1100) w art. 17:

1) w ust. 1 dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) dochody, z zastrzeżeniem ust. 4—6, uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 117, poz. 1228), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z zasadami zawartymi w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalno-

ści i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704), w tym z zasadami kumulacji oraz udzielania pomocy publicznej w określonych sektorach.”;

2) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy.

5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę — w rozliczeniu zaliczki za miesiąc, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego — we wstępnym rocznym rozliczeniu podatku.”

Art. 5. 1. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali zezwolenia na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują przez okres ważności zezwolenia prawo do zwolnień i preferencji podatkowych określonych w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W zakresie zwolnień i preferencji podatkowych przysługujących przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 12—14 i 19 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Rada Ministrów dostosuje przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy.

2. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i pkt 3, art. 2 i art. 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1229

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 2000 r.

w sprawie wysokości opłat przeznaczonych na dopłaty do eksportu cukru oraz zasad stosowania dopłat do cukru wyeksportowanego, w ramach kwoty B, w 2001 r.

Na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty przewidziane na dopłaty do eksportu producentom cukru, w ramach kwoty B, wnoszone przez podmioty nabywające cukier od producentów cukru na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., wynoszą 1,5% wartości zakupionego cukru.

§ 2. Dopłata do eksportu 1 tony cukru stanowi ilość łącznej kwoty zgromadzonych od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. środków, o których mowa w § 1, powiększonej o nie wykorzystane środki na dopłaty producentom cukru w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. i pomniejszonej o kwoty wypłacone w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. producentom cukru

przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwaną dalej „Agencją”, na mocy tytułów wykonawczych wydanych w sprawach o rozstrzygnięcie sporu o wielkość dopłat do eksportu cukru, i ilości wyeksportowanego w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. cukru, w ramach kwoty B, z zastrzeżeniem § 3 i 6.

§ 3. Dopłata do eksportu 1 tony cukru dla określonego producenta cukru nie może być wyższa niż różnica między minimalną ceną zbytu cukru na rynku krajowym, obowiązującą w dniu zawarcia pisemnej umowy sprzedaży cukru pomiędzy eksporterem i importerem, a średnią ceną cukru białego na giełdzie londyńskiej w tygodniu poprzedzającym zawarcie tej umowy.

§ 4. Dopłaty dotyczą eksportu cukru wyprodukowanego z buraków cukrowych.

§ 5. 1. Producenci cukru otrzymują zaliczkowe dopłaty w wysokości 160 zł do każdej wyeksportowanej